

LIV

- Abortkamp i verden
- Status på en 25-årig
- Tanker om Red én mere

ABORTKAMP

RETTE TIL LIV 25 ÅR

Retten til Liv

MEMLEMSKAB

Årskontingent:

Enlige kr. 125,-
Ægtepar kr. 200,-
Studerende og unge under 18 år kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

Mobilepay: 86916

REDAKTION

Søren Stidsen, Vibe Ryberg
og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær

Ellen Højlund Wibe
Cedervej 1, Stjær,
8464 Galten
Tlf. 47 52 44 84
jegvilleve@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder

Karina Borch Andersen
Tlf. 91 89 04 83
karina@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48

åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.
Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse
Mailrådgivning: post@abortlinien.dk
www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær

Kerstin Hoffmann
Tlf. 25 77 67 57
web@rettentilliv.dk
www.rettentilliv.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører

Bodil Kousgaard Fomsgaard
Oldagerparken 32
6900 Skjern
Tlf. 40 68 44 43
bodilfomsgaard@gmail.com

BESTYRELSE

Formand: Jens Vindum, administrationschef
Nikolaj Henriksen, projektleder
Hanne Kjærgård Rønn, jordemoder
Maria Jensen, sygeplejerske
Ketty Dahl, lærer og galeriejer
Elin Donskov, arkitekt
Birgitte Laursen, organisationsudvikler

LEDER

RED ÉN MERE

Jens Vindum, formand for Retten til Liv

Overskriften for ballonmarchen, som Retten til Liv gennemførte i København i juni måned, var: *Red én mere*.

Siden den fri abort blev indført i 1973, er der blevet aborteret i området af 800.000 fostre i Danmark, og der er intet, som tyder på, at der ikke vil blive føjet yderligere 15.000 til i 2019 og igen i 2020, i 2021 osv.

Er overskriften *Red én mere* et udtryk for, at vi i Retten til Liv har opgivet kampen for at få abortlovgivningen ændret, og at vi nu stiller os tilfredse, hvis bare vi kan redde ét barn mere i ny og næ? Og er det en kamp, som er værd at bruge tid og kræfter på, for hvad betyder ét barn fra eller til, når barn nummer 1 million vil blive aborteret indenfor en overskuelig årrække?

Har vi resigneret overfor visionerne fra for 25 år siden, da Retten til Liv blev oprettet? Visionen om at fosterdrab må ophøre?

Tænk vi som så: "Det må vel være med kampen mod den fri abort, som med så mange andre kampe, at det giver mening at kæmpe en tid, men når kampen tilsyneladende er tabt, må man overgive sig og affinde sig med tingenes tilstand"?

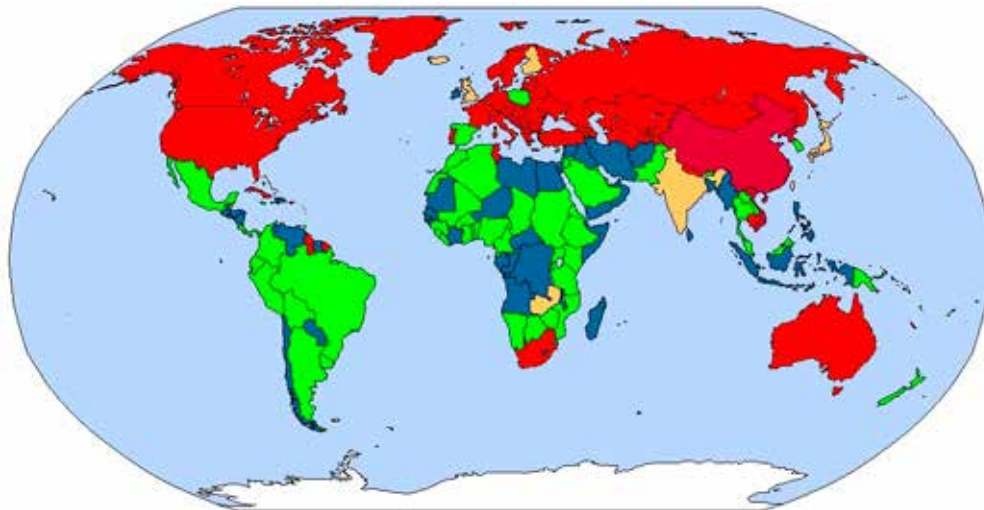
NEJ! Vi har hverken overgivet os eller affundet os med tingenes tilstand. Vi fortsætter med at kæmpe for det ufødte barns liv, og vi fortsætter med at råbe ind i et døvt samfunds øre, at det er forkert at slå ufødte mennesker ihjel, og at abortloven krænker grundlæggende menneskerettigheder og fratager ufødte medborgere retsbeskyttelse ved at tillade fosterdrab. Råber vi ikke op om det, er der ingen, der gør det, og da er kampen ende-gyldigt tabt.

Overskriften *Red én mere* siger præcist, hvad kampen handler om, nemlig at det enkelte ufødte barn er så værdifuldt, at det er værd at kæmpe en kamp for. Retten til Liv kæmper for 15.000 ufødte børn hvert år, som hver for sig er kampen værd.

Det vil vi fortsætte med.

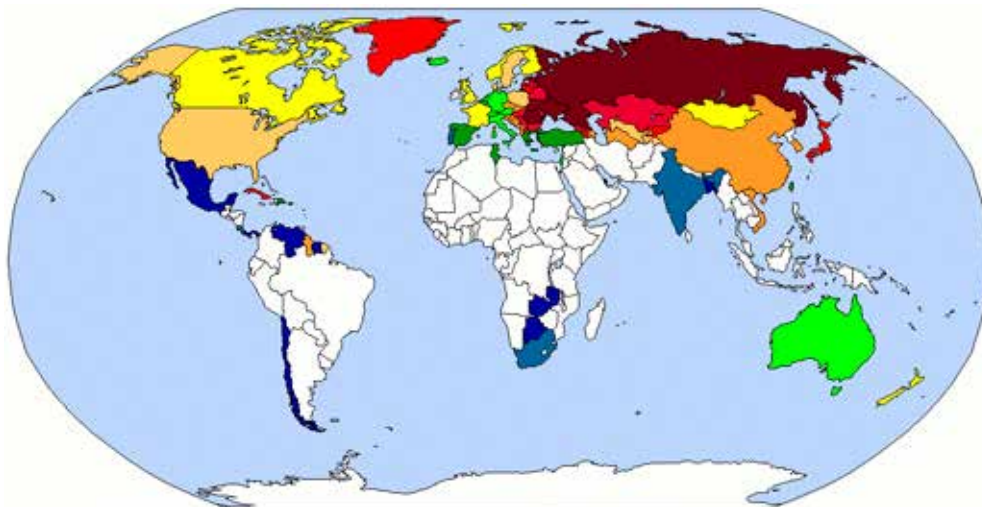

OVERSIGT OVER ABORT I VERDEN

- Abort uden restriktioner, nogle tvungne
- Abort uden restriktioner
- Abort tilladt af socioøkonomiske årsager
- Abort kun tilladt i særlige tilfælde
- Abort ulovligt eller kun lovligt for at redde mors liv

Worldwide Abortion Legislation, 2007-2011

www.johnstonsarchive.net

Abortens indflydelse på demografisk sammensætning:
Estimeret antal lovlige aborter til dato som procent af
population i 2012.

■ 0.00- 0.99 %	■ 15.0-19.9 %
■ 1.00- 3.99 %	■ 20.0-34.9 %
■ 4.00- 6.99 %	■ 35.0-59.9 %
■ 7.00- 9.99 %	■ 60.0-99.9 %
■ 10.00-14.99 %	■ ≥100 %

compiled 2012 by Wm. Robert Johnston
www.johnstonsarchive.net

ABORTKAMP I VERDEN

Af Søren Stidsen, cand. theol.

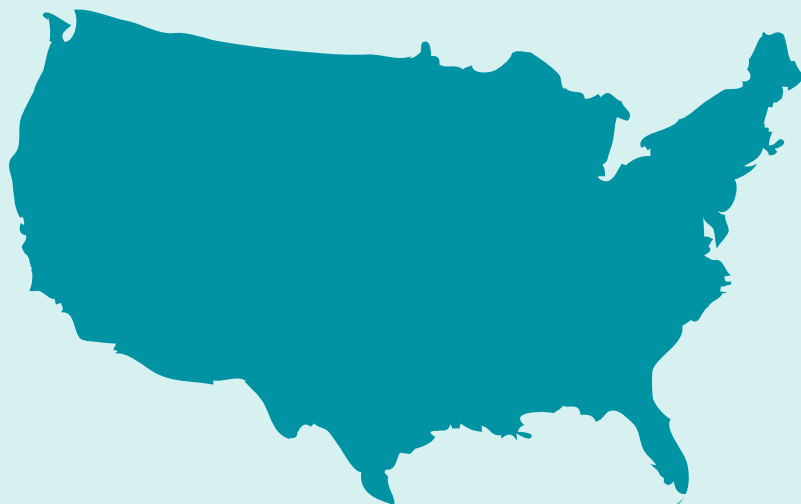
Argentina

I foråret var det internationale fokus på abortstriden i Irland, hvor befolkningen 25. maj stemte for at fjerne beskyttelsen af de ufødte fra landets forfatning og dermed banede vejen for at lovliggøre abort uden medicinsk årsag i Irland. I sommerens løb flyttede fokus så til Argentina, hvor abort er ulovligt, medmindre moderens liv eller helbred er i fare, eller graviditeten er resultatet af en voldtægt, mens El Salvadors regering valgte ikke at fremsætte et lovforslag, der skulle fjerne landets totale abortforbud.

Kampen i Argentina har været hård, og den er med stor sikkerhed ikke afsluttet endnu. Frem til midten af halvfemserne var abort end ikke et tema i argentinsk politik. Det ændrede sig så småt i 1994, da en forfatningstilføjelse gav de internationale menneskerettighedskonventioner, som Argentina har tilsluttet sig, forfatningslignende status. En af disse er Den Amerikanske Menneskerettighedskonvention (The American Convention on Human Rights), som forpligter landene til ved lov at beskytte menneskelivet allerede fra undfangelsen af. Beskyttelsen af det ufødte barn forstærkedes i 1998, hvor præsident Carlos Menem udråbte den 25. marts til Det Ufødte Barns Dag.

Op gennem nullerne skiftede det politiske landskab i Argentina, og de følgende præsidenter delte ikke modstanden mod abort, selvom de heller ikke åbenlyst gik imod den katolske kirke og støttede

USA

31. juli gik den amerikanske højesteretsdommer Anthony Kennedy på pension i en alder af 81 år. Det betyder, at en ny dommer skal udpeges. Kennedy har ikke været entydigt konservativ eller liberal, og han har derfor ofte haft den afgørende stemme i kontroversielle sager. Han har sammen med de konservative dommere været med til at understøtte den frie ret til at anskaffe og bære våben, og han har sammen med de liberale dommere givet homoseksuelle par mange af de samme rettigheder som heteroseksuelle par og kæmpet for kvinders ret til abort inden for visse rammer.

Som hans afløser har Præsident Donald Trump peget på den konservative appelrettsdommer Brett Kavanaugh, der antages at være prolife, selvom han traditionen tro ikke vil svare på spørgsmål om, hvordan han vil dømme i eventuelle kommende sager.

Kavanaugh skal godkendes i senatet, hvor der er republikansk flertal, før han kan tiltræde som højesteretsdommer. Processen startede 4. september, og kvinde- og menneskeretsgrupper i USA vil sammen med demokratiske politikere gøre alt, hvad de kan, for at undgå, at Kavanaugh godkendes inden midtvejsvalgene i november, som kan ændre balancen i senatet. Der er lagt op til et yderst hedt efterår i det amerikanske senat.

abort. Lovgivningen blev dog lempet i forhold til abort, når moderens liv var i fare.

I de senere år er der vokset en stærk abort-lobby frem i landet. Abort støttes nu af en betydelig del af befolkningen, selvom det er uklart, hvor stor denne støtte er. Abortlobbyen hævder, at det er omkring 60%.

2018 blev året, hvor de valgte at slå til og forsøge at få vedtaget en lov, der tillader fri abort frem til 14. graviditetsuge. Dette anses ikke længere for at være i strid med menneskerettighederne, efter at flere afgørelser fra den inter-amerikanske menneskerettighedsdomstol har undergravet den ret til livet, som konventionen med et noget uklart forbehold giver det ufødte barn.

Efter adskillige måneders ophedet debat med store demonstrationer, og hvor den katolske kirke med paven, der som bekendt er argentiner, i spidsen, har involveret sig stærkt, blev loven den 14. juni vedtaget i kongressens underhus med et snævert flertal på 129 stemmer mod 125, hvor medlemmerne stemte på kryds og tværs af partiskel. Dermed var første skridt taget, og lobbyarbejdet intensiveredes frem mod afstemningen i senatet 9. august.

Efter mere end femten timers debat stemte senatet og afviste loven med 38 stemmer mod 31. Efter nederlaget i Irland, var det en kærkommen sejr i kampen for de ufødte, hvor Sydamerika ser ud til at blive den store kampplads i de kommende år.

DANSK PRES

på Færøerne for at

INDFØRE FRI ABORT

REPORTAGE FRA FÆRØERNE MAJ 2018

I huset til venstre er der afholdt Rachel's Vineyard kurser

Af Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Jeg fandt huset efter lidt besvær. Højt beliggende i den lille bygd Lamba på Østerø med en pragtfuld udsigt over hav, grønne fjelde med græssende får og skiftende skydække, der hele tiden får landskabet til at ændre karakter. Vi befinder os på Færøerne, og jeg skal mødes med formanden for den færøske søsterorganisation Provita, Sofus Gregersen, samt medlem af bestyrelsen, Hilda Viderø.

Huset rummer en historie. Eller snarere flere kvinders sorghistorie efter en abort. I dette hus har de fået værdifuld hjælp til heling af sår på sjælen efter en abort. Inspireret af 'Rachel Vineyard'-konceptet (se faktaboks) har Provita igennem flere år tilbudt weekendseminar for abortramte kvinder i et støttende og ikke-dømmende miljø og med mulighed for sjælesørgeriske samtaler med en præst. De har erfaret, hvordan kvinder har kunnet vende tilbage til en hverdag, hvor skyld og skam ikke længere dominerede i hendes følelser og relationer, inklusiv relationen til Gud.

På Færøerne er det ufødte barn i udgangspunktet beskyttet af loven. Endnu. De har fastholdt den lovgivning, som gjaldt i Danmark fra 1956, og frem til vi fik loven om fri abort (se faktaboks). Ligesom i sin tid i Danmark er der dog færøske kvinder, der lykkes i at bøje reglerne, så de får en abort, også selvom de ikke falder ind under nogen af undtagelserne. Ganske få tager til Danmark for at få en abort – med alt betalt fra dansk side.

Der foretages 50 aborter om året pr. levendefødte barn. Det tilsvarende tal for Danmark er 265. Stemningen i befolkningen viser stadig et flertal, 56 %, for at fastholde lovgivningen med de nuværende regler, mens 29 % går decideret ind for fri abort.

Hvilke tendenser tegner der sig for fremtiden spørger jeg mine færøske kolleger? I Lagtinget (deres Folketing) er det fifty-fifty for og imod fri abort, primært bestemt af partifarven. Der lægges med jævne mellemrum et stort pres fra danske politikere og lobbyisters

side, for at færingerne skal lempe abortreglerne. En udsendelse om temaet i Radio 24-7 i februar bekræftede i høj grad dette. Sofus Gregersen tøver ikke med at kalde udsendelsen bestillingsarbejde fra færøske aborttilhængere, foranlediget af at man stod overfor, at Færøerne i løbet af sommeren (18) skulle overtage det retsområde, som abortlovgivningen hører under. Den slags pres fra bl.a. Danmark får dog ofte den modsatte effekt, fortæller de. Færingerne oplever det som utidig indblanding i indre anliggender fra tidligere koloniherrer.

Men de beretter også om en voksende organisering af kampen for fri abort på Færøerne, bl.a. med stiftelsen af bevægelsen Fritt Val (Frit Valg). Og ikke mindst en ungdomsgeneration, som i stigende grad præges af vestlige, sekulære værdier og ikke i samme grad som hidtil overtager tidligere generationers kristne værdier. Endnu har den kristne tro dog mere rod i den færøske befolkning end i Danmark, men i Provita har de en udfordring, vi genkender: den principielle støtte blandt kristne er stor, men i praksis står man ofte alene i kampen.

□ FAKTA □

Rachel's Vineyard er en international, kristen bevægelse, som fra USA har bredt sig til mange lande. På weekend-kurser tilbydes terapi for kvinder og mænd, der er ramt af Post Abort Syndrom.

-o-

Abort er tilladt på Færøerne

- hvis der er alvorlig fare for kvindens liv og helbred
- hvis hun har været udsat for en sædelighedsforbrydelse
- hvis der er nærliggende fare for, at fosteret lider af alvorlig og uhelbredelig mental eller fysisk sygdom
- hvis kvinden skønnes uegnet til at tage vare på sit barn

> RETTEN TIL LIV 25 ÅR <

I. oktober 1993 - I. oktober 2018.

STATUS PÅ EN 25-ÅRIG

Af Erik Dahl, lektor på Det kristne Gymnasium, Ringkøbing

TENDENSER I LYSET AF SENESTE AKTION

Den 9. juni var jeg med i marchen i Københavns gader under overskriften: "Red én mere". Mange københavnere mødte et positivt budskab på en lidt anderledes måde – det er svært at være sur på 150 mennesker, der kommer omsværmet af 3000 lyserøde og lyseblå balloner – og som vil redde nogen. Mens vi gik, kom jeg i samtale med to forskellige kvinder fra tilskuerne. Den første kvinde ville have ordentlig fat i, hvad det egentlig var, vi ville? Hun var i tvivl, om vi var for eller imod abort? Og så fik vi en snak om, at Retten til Liv både er for kvinder og ufødte børn.

Den anden kvinde havde gennemskuet, at vi var pro-life. Så hun ville høre, hvad vi var for nogle dinosaurer, for som hun sagde: "Jeg må prøve at forstå, hvordan nogen i 2018 overhovedet kan have sådan en holdning."

De to kvinders opfattelser siger måske meget godt, hvor Retten til Liv står i 2018. På den ene side, så er vi stadig "dinosaurer", der stædigt holder på det samme budskab som for 25 år siden: Det ufødte barns ret til liv. På den anden side så er den konstruktive dialog, hvor vi prøver både at redde moderen og barnet, måske mindre klar i sit udtryk og kræver flere forklaringer, mere tid og dialog.

I det følgende vil jeg som gammel i Retten til Liv – med noget der nærmer sig vild generalisering - forsøge at sætte ord på et par tendenser, som har præget vores forening.

FOKUS I DEN FØRSTE TID

De første år havde vi nok mere vægten på det faktuelle, på de hårdtslående argumenter, på de klare definitioner: Menneskelivet starter ved undfangelsen! Rigtig

og forkert prævention. Hvad er et menneske? osv. Og det har vi heldigvis stadig! Vi brugte marcher og fakkeloptog som manifestationer af udsagnene, hvor vi mest gik med et udråbstegn foran os. Måske satsede vi på, at viden var nok – hvis samfundet, kvinderne, politikerne bare ville forstå, at fosteret var et menneske – så ville aborten kunne afskaffes. Men det hjælper ikke at have færdselsloven på sin side, hvis man er cyklist - og feministerne og samfundet samtidig kører lastbil og absolut vil svinge til højre. Derfor blev den vedholdende pukken på fakta også overhørt, for "kvindens ret til egen krop" var en lastbil, som kørte over alt andet – selv en andens liv.

KORSMARKEN - ÆNDRET FOKUS

Derfor oplever jeg også, at Korsmarken i 2013 blev en vending. Korsmarken talte måske ikke først til hjernen, men mere til hjertet. Den var en øjenåbner, som konkret viste, hvad argumenterne hele tiden havde sagt. Det samme kan man sige om f.eks. "Hviskekampagnen" i Århus (september 17), hvor der blev sat klistermærker op, og om "Red én mere" kampagnen i København. Her var det hjerterne først, og så følger argumenterne og diskussioner – forhåbentlig - efter. Og med Rettens til Livs samarbejdet med Josh Brahm og Equal Rights Institute, så har vi taget et skridt mere i den retning. En retning, hvor vi måske mere går med en tankestreg foran os.

RETTE TIL LIV OG DET POLITISKE MÅL

Retten til Liv er også en politisk organisation. Vi drømmer om, at det Christiansborg, der i 1973 vedtog den såkaldte "frie" abort, engang i fremtiden også skal

**"KORSMARKEN ... VAR EN
ØJENÅBNER, SOM KONKRET VISTE,
HVAD ARGUMENTERNE HELE TIDEN
HAVDE SAGT"**

omstøde den lov med en lov, der beskytter ethvert ufødt barn og gravid kvinde. Men Retten til Liv er ikke partipolitisk. Det ændrer dog ikke ved, at i mange år var Kristendemokraterne det eneste parti, der havde syn for abortsagen. Det gav så i 00-erne alvorlige brydninger, at Kristendemokraterne slingrede i deres kurs, men i dag er der igen bedre fodslag. Samtidig var "Valgplakatkampagnen" for de ufødte i 2015 også en vigtig markør for alle kristne til at huske, at abort er også et politisk spørgsmål, som vi skal (!!) have med ved stemmeurnerne. Det har ikke ændret sig.

SMULDRER KIRKENS OPBAKNING?

Imidlertid er en anden front dukket op, nemlig kirken. Retten til Liv er en kristen bevægelse, men det har vi altid gået underligt på listesko med, bl.a. fordi vi ikke ønsker at tage patent på kampen for de ufødte børn, for den kamp deler vi med mange, der ikke ønsker at identificere sig med kristendommen, men som kan se det etisk forkerte i at slå ufødte ihjel. Imidlertid er abortmodstanden forsvundet langt ind i mange kirkelige kredse, og det betyder, at vi i dag skal til at markere indadtil i kirken, hvad kirken ellers altid har stået for.

FOKUS FREMOVER

Hvad skal Retten til Liv så satse på de næste 25 år: Fornuft eller følelser? Tegnhandlinger eller rådgivning? Bøn eller biografindslag? Provokation eller samtale? Også her må gælde Skriftens ord for den fortsatte strategi: "at det ene skal gøres og det andet ikke forsømmes".

ABORTKAMP –

Af Flemming Kofod-Svendsen, Cand. theol., PhD, tidligere minister for KD

STRØMNINGER I SAMFUNDET DE SIDSTE 150 ÅR

Siden jeg gik i skole i 1950'erne, har kristendommen været i tilbagetog i det danske samfund. Selv om Ansgar bragte kristendommen til Danmark for langt over 1000 år siden, var det først i 1880'erne, at der var en bibel i stort set hvert eneste danske hjem. Det var en følge af en stor indsats af Det Danske Bibelselskab og vækkelserne for godt 150 år siden. Vækkelserne gjorde også en stor indsats for at fremme søndagsskolearbejdet. Mange unge fra vækkelses hjem tog en seminarieuddannelse, så der kom bekendende kristne ud i folkeskolen. I folkeskolen havde jeg i alle årene en god bibelbunden kristendomsundervisning. Mange børn også fra ikke bevidst kristne hjem gik i søndagsskole. I dag går langt færre børn i søndagsskole eller børneklub.

Med Georg Brandes (1842-1927) kom en ny åndsretning ind i vort samfund. Brandes gik til kamp mod kristen tro og moral. Han fik mange tilhængere. Brandes' ånd trådte på flere måder frem i studenteroprøret, der ud over berettiget kritik mod professorvældet også var et opgør mod kristen tro og moral. Det er ikke overraskende, at få år efter studenteroprøret blev loven om fri abort indført.

KRISTENDOMMEN SATTE NYE ETISKE STANDARDER

Sammenligner man dagens Danmark med det græsk-romerske rige, som Jesus sendte sine apostle ud i med befalingen om at gøre alle folkeslag til hans disciple med dåb og kristen oplæring, er der mange lighedspunkter. Et par eksempler. Til menigheden i Efesus skrev Paulus, at før de i tro og

dåb var blevet forenet med Kristus, levede de afstumpet og hengav sig til udsvævelser og griskhed. Paulus fortsætter: "Det skal I vide, at ingen utugtig eller uren eller grisk – det er det samme som en afgudsdyrker – har del i Kristi rige (Ef. 5,5). Andre steder i NT bekræfter denne holdning.

I det græsk-romerske rige på nytestamentlig tid praktiserede man også abort, ligesom uønskede spædbørn blev "sat ud" umiddelbart efter dets fødsel. Man kan sige, at barnet først fik retsbeskyttelse ved dets "sociale fødsel", da det blev optaget i familien og samfundet.

De 12 disciple var tro mod missionsbefalingen, og 300 år senere var der 33 millioner kristne. At kristendommen langsomt blev en dominerende kraft i samfundet, fik sociale konsekvenser, bl.a. fik både det nyfødte barn og

BØNNEKAMP

fosteret retsbeskyttelse, som det har været i alle lande, hvor kristendommen er blevet en stærk åndsmagt i samfundet. Op gennem historien ser vi, at kristen forkyndelse, bedemøder, en diakonal indsats over for samfundets tabere og et stærkt inkluderende kristent fællesskab i større eller mindre grad også har medført en menneskeliggørelse eller humanisering af et samfund, så det er blevet et trygt og godt sted at være menneske.

POLITISKE MULIGHEDER I DAG?

Men kan man ikke løfte moralen i samfundet ved en idealistisk, moralsk indsats? Der findes jo mange mennesker, der ikke tror på jomfrufødslen og Jesu stedfortrædende forsoningsdød, men som gerne omtaler De Ti Bud positivt. Fra 15 års medlemskab af Folketinget kan jeg give flere opmuntrende

eksempler, men må samtidig realistisk understrege de mange begrænsninger. Hvis man i Folketinget stiller et forslag, der giver det ufødte barn samme retsbeskyttelse, som jeg selv har, vil det blive nedstemt med rungende majoritet. Vi lever i en tid, hvor tidsånden understreger den enkeltes selvbestemmelsesret, herunder den enkelte kvindes ret til at bestemme over sit eget fosters fremtid. Man kan komme med sagligt rigtige argumenter, at et foster er et selvstændigt individ og ikke en del af kvindens krop. Men tidsåndens følelsesmæssige argument om kvindens selvbestemmelsesret sejrer. Hvis man derimod er i en forhandlingssituation i Folketinget, hvor der skal fordeles en sum penge, vil man med held kunne argumentere for, at der bør være flere økonomiske midler til oplysning om muligheder for at

gennemføre et svangerskab. Dog skal der udvises snilde. Hvis nogen mener at kunne spore en fordømmende holdning over for en ønsket abort, vil pengekassen fløks blive lukket for midler til svangerskabsrådgivning.

FREMTIDEN

Jeg skal ikke her give en vurdering af Retten til Livs indsats. Men overordnet tror jeg, at foreningen deler vilkår med et politisk parti, der har som en af sine mærkesager at ændre gældende abortlovgivning, så et foster får samme retsbeskyttelse som et voksent menneske. Den store hovedopgave lader sig ikke løse i dagens Danmark. Men man kan løse flere enkeltopgaver, der viser den rigtige vej. Og så må vi trofast bede for en folkevækkelse i Danmark. Det vil skabe en ny situation også for fosteret.

"FRYGT IKKE!"

TANKER OM RED ÉN MERE-DEMONSTRATIONEN

Af Mads Dahl, kandidatstuderende i medievidenskab

Jeg var bange. Jeg havde ikke mod på at tage med til Red én mere-demonstrationen i København. Men det gjorde jeg. Jeg kørte østpå med hjertet oppe i halsen over, hvad vi mon ville blive udsat for af forbigående danskere, for ikke at tale om den hær af moddemonstranter, som havde anmeldt deres modtræk for at bringe os til tavshed. Jeg forberedte mig på en dundrende fiasko – at medierne enten fuldkommen ville ignorere os, eller at de ville fremstille os ensidigt som middelalderlige, fanatiske kvindeundertrykkere. At der kun ville møde mellem en og to snese folk op, som så kunne få 75-150 balloner hver at svæve af sted med, mens folk på gaden med skadefro kunne le af vores ynkelige og krampagtige manifestation. Jeg var oprigtigt nervøs for, at Retten til Liv denne gang havde slået et alt for ambitiøst brød op, og at aktionen ville blive et bitterligt nederlag og alvorligt knæk af Tordenskjolds soldaters moral.

Jeg oplevede en frimodig gejst, da jeg kom frem til Kingos Kirke, hvor de tilstødende lokalers loft var plastret til med heliumballoner. Den optimistiske stemning beroligede mig en smule. Men jeg kunne ikke undgå også at opfatte det som naivt. Var folk ikke klar over, hvad der ventede os af ydmygelser på 'Smertens Vej' ned imod Rådhuspladsen?

Roen faldt mere på mig, da vi samledes i kirkerummet om bibelord, bøn og fællessang. Jeg blev mindet om, at mit minimale personlige offer og ansigtstab ved at være med denne dag var af forsvindende lille betydning i den sags tjeneste, som vi måtte stå op for, fordi den er sand og god, og ikke fordi den er let og behagelig.

Jeg gik hurtigt ud for at fordele balloner efter andagten, så jeg havde ikke lagt mærke til, hvor mange der faktisk var mødt op. Jeg havde lidt den modsatte oplevelse af Jesus, der bespiste folkemængden: 'Brød og fisk' havde vi rigeligt af, men på forbløffende vis havde Gud velsignet aktionsudvalgets medlemmer og mangedoblet disse, så der blev ved

og ved med at komme folk ind til mig for at hente en portion balloner. Da jeg kom ud i solskinnet, blev jeg begejstret over at se, hvor mange vi faktisk var mødt frem – forældre og børn, pensionister og studerende, jyder og københavnere.

Da vi satte i bevægelse, havde vi ikke nået at gå mere end 100 skridt, før vi passerede den første iagttager: "Længe leve den fri abort! Min krop, mine rettigheder!". "Nu starter det", tænkte jeg. Men til min overraskelse var 'Smertens Vej' ganske smertefri. Forbigående standsede nysgerrigt op, talte med hinanden, og nogle smilede endda til os og gav os 'tommel op'. Og politiet kørte forrest og sørgede for, at vi kunne gå uforstyrret midt på det indre Københavns gader. Jeg kan ofte have en oplevelse af, at vores højtbessonede ytrings-frihedsrettigheder gælder for alle på nær os, men den erfaring fik jeg gjort til skamme, for politiet ikke bare eskorterede os hele vejen, men de havde også forbudt moddemonstranterne at troppe op ved kirken og gå i clinch med os.

Da vi ankom til Rådhuspladsen, blev der holdt en frimodighedsgivende tale og oplæst et manifest med formålet med aktionen, og jeg var såre stolt over vores bevægelse og sag. Ikke så snart var den sidste proklamation leveret, før hæren af højtråbende moddemonstranter kom marcherende ind på pladsen. Desværre var de mere interesserede i at levere aggressive paroler end at tale med os. Enkelte forsøgte at få en afdæmpet dialog med moddemonstranterne, men forgæves – det var ikke deres ærinde. Imens talte jeg med en af de journalister, som havde fulgt os hele dagen. Hun var mere interesseret i at høre vores side af sagen, og hun virkede oprigtig og nysgerrig. De par journalister, som jeg talte med, havde vist ikke så meget til overs for den fraktion af autonome, som stod i larmende kontrast til Retten til Livs fred-sommelige facon.

Efter ca. en times skrålen gik moddemonstrationen i opløsning. De havde fået noget af det, de kom for – fik

"JEG BLEV MINDET OM, AT MIT MINIMALE PERSONLIGE OFFER OG ANSIGTSTAB VED AT VÆRE MED DENNE DAG VAR AF FORSVINDENDE LILLE BETYDNING I DEN SAGS TJENESTE, SOM VI MÅTTE STÅ OP FOR, FORDI DEN ER SAND OG GOD, OG IKKE FORDI DEN ER LET OG BEHAGELIG."

tilkendegivet stor uenighed med os -, men de fik ikke provokeret os til at råbe tilbage på samme manér, og det glædede mig. Det frustrerede mig, at de var så fjendtlige og uvillige til at tale med os, men efterhånden som roen faldt over Rådhuspladsen, opstod der alligevel samtaler mellem enkelte fra hver sin flanke.

Demonstrationen var en succes! Mine bange anelser blev gjort til skamme, og Gud både passede på os, velsignede vores indsats og, er jeg overbevist om, rørte ved nogle forbigående, moddemonstranter eller avislæsere gennem vores fremstød.

Jeg er stolt over at kæmpe for, at de ufødte kan få den beskyttelse, som Menneskerettighederne giver dem krav på! Jeg er glad og taknemlig for at tage del i kampen sammen med så mange kærlige mennesker! Jeg er frimodig og i forventning om, at jeg kommer til at leve i et

Danmark en dag, hvor vi med fælles midler og social indsats prøver at redde mor, far og barn.

Der er ikke megen grund til skam, sorg og apati oven på Red én mere-demonstrationen, hvor vi gav vores fulde støtte til liv, respekt og kærlighed til kende. Men i morgen tager abortlægerne igen på arbejde og stopper 41 bankende hjerter, og derfor kæmper vi videre med skam over, at Danmark tilbyder kvinder abort som løsning, med en stikkende sorg på børnenes vegne og med en snert af apati over de lange udsigter til forandring.

Fortvivl dog ikke og vær ikke bange: Vær stolt, vær glad og vær frimodig! Vi vinder - ikke fordi oddsene er på vores side, men fordi vi har kærlighed til mor, far og barn, gode argumenter og en stålsat vilje til at skabe et bedre Danmark!

**BARNLØSHED?
VEJLEDNING TIL KRISTNE PAR,
DER OVERVEJER IVF-BEHANDLING**
46 sider, kan bestilles gratis på Retten til
Livs hjemmeside (porto på 30 kr.)

BARNLØSHED OG BIBELSK ETIK

Anmeldt af Vibe Ryberg, læge

Hvis man er kristen og har svært ved at få børn, er det svært at finde viden om fertilitetsbehandling, hvor man samtidig bevarer troskaben mod den bibelske etik. Derfor har Kristelig Lægeforening udgivet hæftet ”Barnløshed? - vejledning til kristne par, der overvejer IVF-behandling”.

De væsentligste aspekter af etiske overvejelser bliver dækket i hæftet. Hvis man aldrig før har beskæftiget sig med de forskellige muligheder for fertilitetsbehandling, vil man nok opleve, at der er en del fagtermer, hvor kun nogle af dem bliver forklaret i ordliste og fodnoter.

Hæftet konkluderer, at man ikke bør tillade, at befrugtede æg ødelægges, fordi det ikke kan modbevise, at livet starter ved undfangelsen. Dette er en lidt tynd argumentation – men konklusionen er dog den samme: at man ikke bør ødelægge befrugtede æg.

Efter en gennemgang af Bibelens synspunkter, etikken og praksis omkring kunstig befrugtning er der to historier om par, der har valgt forskelligt og har haft overvejelser om de etiske aspekter ved at få hjælp til børn. De er noget lettere læst og bidrager med værdifulde følelsesmæssige aspekter.

Hvis man er kristen og overvejer at få hjælp til at få børn, kan hæftet bidrage med viden med Bibelen som det etiske fundament. Alt i alt er det et særdeles informativt hæfte som rettesnor i mødet med det danske sundhedsvæsen.

Retten til Liv har udgivet hæfte:

KÆRLIGT, OVERBEVISENDE OG SAGLIGT FORSVAR FOR UFØDTE

Kender du det? Det kan være fristende at gå lidt stille med, at man egentlig er imod abort. Man mister let frimodigheden og troen på egne argumenter, når man møder sine venners modsatrettede og ofte meget kontante holdninger. Det er ganske enkelt for svært.

Sådan behøver det ikke at være. Vi har så vigtig en sag at forsvare, vi har solide argumenter, og det kan godt lade sig gøre at have gode og overbevisende samtaler om abort. Man er bare nødt til at øve sig.

Denne guide er et tilbud til dig, der gerne vil forsvare dine holdninger med frimodighed og på en overbevisende, saglig og kærlig måde.

Guiden er inspireret af organisationen Equal Right's Institute og deres praktiske tilgang til overbevisende dialog.

Bestil hæftet på hjemmesiden. 10 kr. Gratis fragt.

kh

RETTE TIL LIV SØGER NY LEDER FOR ABORTLINIEN

Efter to år på posten som leder for Abortlinien har Karina Borch Andersen valgt at opsig sin stilling for at koncentrere sig om sit job som socialrådgiver. Karina understreger, at hun fortsat brænder for både Abortliniens og Retten til Livs arbejde, men af personlige årsager er hun nået frem til, at hun ikke længere skal være Abortlinieleder.

”Det er med stor beklagelse, at vi i bestyrelsen må sige farvel til en engageret og dygtig medarbejder, som vi har haft et upåklageligt samarbejde med”, fortæller foreningens formand, Jens Vindum. ”Derfor er det også af stor betydning for os, at vi finder den rette person som Karinas afløser. Det er vigtigt for Retten til Liv, og et fokusområde for

bestyrelsen, at have et godt og velfungerende diakonalt arbejde, hvor mennesker føler sig hørt og set med de vanskeligheder og svære problemstillinger, de står i, når de henvender sig til Abortlinien,” slutter han.

Retten til Liv søger derfor pr. 1. januar en deltidsansat leder for Abortlinien.

Måske kender du den person, der kan se sig selv i dette job? Vær med til at finde Retten til Livs nye leder for Abortlinien.

Læs mere om stillingsbeskrivelsen på hjemmesiden.

ABORTLINIELEDER SØGES

Retten til Liv søger pr. 1. januar, eller efter aftale, en deltidsansat leder for Retten til Liv's telefon- og internetrådgivning Abortlinien.

Du trives i et arbejde, der er båret af omsorg for det ufødte barn, og af empati for kvinder, der har abortproblematikken inde på livet.

Du kan identificere dig med Retten til Liv's basis og formål.

Se yderligere oplysninger og stillingsbeskrivelse på: www.rettentilliv.dk

" DERFOR ER JEG PRO LIFE

Jeg tror egentlig godt, at jeg forstår diverse bevæggrunde for at få foretaget abort, for en graviditet griber utvivlsomt ind i vores liv - især en kvindes. Alligevel vækker abort afsky i mig, fordi det lader til, at sex og nydelser har større værdi end ansvarlighed for hinanden og det barn, der dannes i kvindens krop. Abort vidner for mig at se om et forskruet og egoistisk menneskesyn. Derfor er det vigtigt for mig ikke blot at tale imod abort, men også for ansvarlighed og værdighed.

Morten Vartdal, lærer og bibelunderviser

Sæt allerede nu kryds i kalenderen til næste årsmøde i Retten til Liv: **6. april 2019 i Randers**